

Pentru perversiunile lor sexuale și pentru lipsa lor de pocăință, Dumnezeu i-a nimicit pe toți locuitorii Sodomei și Gomorei, afară de familia dreptului Lot (Fac. 19, 1-30). Din pricina îndărătniciei și împietririi inimii faraonului, care nu voia să-i elibereze pe evrei din robie, au pierit toți întâii-născuți ai Egiptului, de la om până la dobitoc.

Lămurindu-i pe oamenii care sufereau de foamete și de sete în Cezareea Capadociei, Sfântul Ierarh Vasile cel Mare spune: "Din pricina câtorva vin necazurile asupra întregului popor, și mulți gustă roadele fărădelegile unuia singur". După Sfântul Ierarh Ciprian al Moscovei, amarele urmări ale păcatelor omenești se întind asupra cârmuitorului țării, iar păcatele acesteia, la rândul lor, se întind asupra supușilor.

Un exemplu, care ilustrează complexitatea și multiplele valențe ale relației dintre păcatele părinților și bolile copiilor, va fi luat dintr-o relatare despre un remarcabil nevoitor al vremurilor noastre, și anume Cuviosul Paisie Aghioritul. La acesta, în Sf. Munte, a venit un bărbat a cărui fiică era grav bolnavă de cancer. El adusese cu sine și câteva lucruri ale fetei, ca să le binecuvânteze Părintele.

Bătrânul i-a zis nefericitului:

– Eu o să mă rog, dar și tu, ca părinte, trebuie să faci jertfă, pentru că Dumnezeu Se milostivește grabnic de iubirea jertfelnică.

Tatăl fetei a întrebat:

– Ce jertfă să fac, părinte? Bătrânul a zis:

– Jertfește și tu o patimă.

Acela, având o idee foarte slabă despre viață duhovnicească, a răspuns:

– Păi eu n-am nici o patimă.

Atunci Cuviosul l-a întrebat:

– De fumat fumezi?

– Da.

– Lasă-te de fumat din dragoste de fiica ta, și Dumnezeu o s-o facă sănătoasă, a cerut Cuviosul.

Tatăl s-a lăsat imediat de fumat, și fata a început să se facă, puțin cât puțin, sănătoasă. După o vreme, s-a însănătoșit cu desăvârșire, lucru confirmat și de medici.

Deci relația dintre păcatele părinților și bolile copiilor este mult mai complexă decât pare la prima vedere. Păcatul poate duce la boala, iar boala – la pacat.

Păcatul părinților îi duce pe urmași, direct sau indirect, la boala și moarte. El nu se substituie deloc factorilor genetici, biochimici, fiziologici, sociali ș.a.m.d. implicați în apariția și dezvoltarea maladiilor. Dimpotrivă, în general toate cauzele acționează "mână în mână", de parcă și-ar transmite ștafeta una alteia. Medicina și psihologia contemporană ne demonstrează în mod convingător lucrul acesta.

Slăbiciunea de caracter, irascibilitatea, firea suspicioasă, ranchiunoasă, orgolioasă, mulțumirea de sine și celelalte patimi ale adulților sunt aliați puternici ai bolilor.

Iar acum să argumentăm corectitudinea afirmațiilor noastre. Vom analiza un fragment relativ mic al vieții omenești: de la zămislire până la naștere.

Premizele dezvoltării sistemelor de organe și a personalității sunt create intrauterin. Tocmai în această perioadă sănătatea copilului depinde în cel mai înalt grad de purtarea părinților lui. "Copilașul e ca aluatul: ce-ai frământat, aceea crește", spune zicătoarea rusească, iar alta chinezească, o întărește: "Ai sădit par? Nu aștepta piersici".

(K. V. Zorin, Păcatele părinților și bolile copiilor, Editura Sophia)

21 MAI: SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA

Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l și ca Pavel chemarea nu de la oameni luând, cel între sfinți Apostolul Tău; Doamne, Împărătească cetate în mijlocul mâinile Tale o ai pus, precum păzește-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

(Troparul la Sfinții Împărați Constantin și mama sa Elena, glasul 8)